

Ergenekon ve Sol

Sol içinde Ergenekon'la ilişkili bir çok tartışma var, dergileri, gazeteleri takip eden okuyucular olayın farkındadır. Bu tartışmalar sırasında taraflar arasında, tarafsızlık, AKPCilcilik ya da darbencilik bir çok söz söylendi.

Herhalde bir kaç yüz insanı bile yan yana getiremeyen sol güçlerin "Üçüncü Cephe"ler kurmalarına imkan olmadığı artık açıktır. Bunlar iddialı ama içi boş sözlerdi. Ergenekon karşıtı ve çoğunlukla AKP yandaşı olan "liberal" cephedeysen belirgin bir ayrışma olmasa da, bir dil farklılığı hissediliyor. En azından Nazım Hikmet'in Türkiye vatandaşlığına geçirilmesi gibi solcuları AKP safına geçirmek için yapılan manevralar o kadar da çok liberali etkilemiyor artık. Ama onların da sınırları var. AKP'ye karşı soğuyolar dediysek, o kadar da değil...

Ama "Ulusal Sol" hala aynı kafada gidiyor. TKP "Özür diliyoruz!" kampanyasını liberallerin kampanyası olarak suçlamıştı. Oysa o kampanyada TKP'nin kat be kat solunda ve onlardan çok daha marksist olan biz troçkistler de yer almıştık. Bu parti, eğer egemen fikirlere direk karşı çıkarsa üye ve prestij kaybedeceği korkusuyla -ya da böyle yapmazsa "kitlelerin" sempatisini kazanacağı düşüncesiyle- kendisini şövenizmin kucağına atmış durumda. Ama açık açık şövenizm de yapamadığı için "liberallere" küfür ederek, nevaleyi kurtarmaya çalışıyor. Milliyetçiliğe, şövenizme karşı atılan her adımı liberallikle ve bu işin içinde olan enternasyonalist solu liberallerle işbirliği yapmakla suçluyorlar.

Ama kendileri daha düne kadar AKP'yi Hamas gibi islamcılarla işbirliği ile suçlarlarken, İsrail'in saldırganlığına karşı onlarla ortak platformlar kurmaktan çekinmediler farkındaysanız. İstanbul'da, iş merkezlerinin, gökdelenlerin ve İsrail konsolosluğunu olduğu Levent'ten geçen herkes de bu durumu gördü. Elleri bayraklarla, ne de güzel anlaşıyorlardı...

Yalnızca TKP gibi ulusal solcular değil, stalinist solun her gazetesi-dergisi ya şövenizmin tarafında ya da kafası karışık bir halde, bu işlerden uzak durmaya çalışıyor.

Bu şekilde düşük düzeyde milliyetçilik yaparak, 1930'ların Alman Komünist Partisi gibi Nazilerin değirmine su taşıdıklarının farkındalar mı? Hiç sanmıyoruz. Ülkede şövenist havayı kırmak için daha çok yolumuz var. Görevlerimizden biri de, Ergenekon'la ilgili gerçekleri işçilere ulaştırmak. Bu "Ergenekoncu"ların, 1990'lar boyunca Kürtlere yaptıklarını anlatmak. Patlatılan bombaları, öldürülenlerin gerçek katillerini göstermek. Onların kafalarındaki vatan-millet-sakarya düşüncelerini silip atmak. Ama Ulusal Solcular kendilerine arsızca "komünist" derken, bu görev bizim için daha da zor oluyor.

İşçiler, çalışanlar içindeki şövenizmi kırmak bizim için en önemli görevlerden birisi. Çünkü işçi sınıfının "ölü uykusu"nun, hareketsizliğinin, kafa karışıklığının nedenlerinden biri budur. Çevremizdeki her insana, çalıştığımız her yerde herkese "Hayali Cemaatler"in, milletlerin, milliyetçiliğin mantıksızlığını anlatmak, onları şövenizmden uzaklaştırmak zorundayız. Bunu yaparken karşımıza ister TKP gibi çakma "komünistler" çıksın, ister en alasından faşistler...

"Sendikacı" dediysek, "iyi bilirdik!" demedik!

Faşist Sendika Ağası Mustafa Özbek de Ergenekon kurbanı...

Kendisi kafatasçı seviyesinde milliyetçi, her türlü sağ entrikaya bulaşan, darbeci, solcu düşmanı, megaloman bir kişilik olup, özellikle bizim gibi enternasyonalistlerin yeminli düşmanıdır. Karşısında sert ve güvenli bir işçi hareketi bulamadığı için, zamanında MHP'nin Orta Anadolu'dan gelme işçileri avlama ve bir daha da bırakmama taktiklerinin en başarılı uygulayıcısıdır. Yine ergenekon'dan göz altına alınmış Mustafa Balbay'ın söylediği gibi demokrat felan değildir, yalnızca "darbeci" Cumhuriyet gazetesinin sahiplerinden biridir. Şıracının şahidi bozacı misali Bayram Meral'in deyişiyle "işçi

babası" da değildir, üyelikten çıkıp başka sendikaya gitmeye çalışanların canını yakmışlığı çoktur. Mal varlıkları saya saya bitmez, sendika mallarını faşist vakıflara devretmek için elinden geleni ardına koymamıştır.

Türk Metal İş'in amblemine bakıverin, ne göreceksiniz. Bir fabrika bacası ve önünde bir Kurt figürü. Faşist partinin illegal simgesi yani. Bir tane solcu sendika çıkıp, amblemine orak çekiç koysa anında kapatılacaktır. Ama Türk Metal İş, kurtçuğun resmini rahat rahat koyar. Kimse de "Bu ne saçma şeydir?" demez.

>>>>

>>>>

Bir de ortaya sanki muhalefet kahramanıymış gibi çıkmaz mı? Ulusalci darbecilerle iş karıştırmak muhalefet değildir. Komplodur, darbeciliktir...

İnternet sitesine bir bakın, ne diyorlar: Susma sustukça sıra sana gelecek! Bu kadar yoz bir slogan duymamıştık. Kimi kandırıyorsunuz? Size dokunulunca mı sıra bize gelecek? Biz sıranın bize gelmesinden korkmuyoruz. Şerbetliyiz, alışmışız bu işlere anlayacağınız. Solcu düşmanı mafya müsfetteleri, solculara operasyon yapanları alkışlamıştı yıllar boyunca. O operasyonları, Kürtleri öldüren katilleri desteklediler. Meraklanmayın, sizden sonra AKP'nin de sırası gelecek.

Devrimci Birleşik Metal İş tamamen haklı olarak, Özbek hanedanlığının çöküşü metal işçilerinin kurtuluşu olacak,

diyor. Şimdi bu adamın darbecilerle adı çıktığı için içeri alınmasına üzülecek miyiz Cumhuriyet gazetesi gibi?

Bir sendikanın ambleminde o kurtun ne işi var? Veterinerler birliği mi, doğal hayatı koruyanlar klübü mü bu?

Ateşkesin Ardından Gazze

Yıllardır sürdürdüğü saldırgan politikalarla, bölge halkına kan kusturan İsrail amacına yine ulaştı. Günlerce yağdırdığı bombalarla yıktığı Gazze'ye ve aslında bütün Filistin'e artık Hamas-El Fetih çatışması, açlık, evsizlik, ilaç sıkıntısı; yani başka bir deyişle kaos hakim.

Eskiden saldırılarını bir uluslararası hukuki (o da ne demekse) tabana dayandırarak veya kimsenin haberi olmadan çevirdiği bir takım saklı, gizli, kirli yöntemlerle yapan kapitalistler, artık işi iyice azıttı. Karşılarında saldırılarına engel olacak yeterlilikte bir ulusal ya da uluslararası toplumsal muhalefet oluşmadığı; oluşan muhalefetin de hedefinde sorunu yaratan İsraili egemenler değil, yahudi düşmanlığı var olduğundan; kendi çıkarları uğrunda insan öldürmeyi, zaten olması gereken bu diyerek pişkince savunabiliyorlar. İsrail, içindeki muhalifleri, savaş karşıtlarını bastırarak, yahudilerin haklarını savunan dünya kamu oyunu arkasına almayı beceriyor. Tarafsız olmaya çalışan bazılarıysa bu katliamı bir İsrail-Filistin savaşı olarak bile görmeye başladı üstelik...

Bir değil iki değil on değil her seferinde aynı hikaye... Zenginler savaşın olduğu bölgeden anında uzaklaşırken, neticede kabak yine zaten üç kuruş ücretle hayatını idame ettirmeye çalışan işçilerin ve onların ne

döndüğünden dahi habersiz çocuklarının başında patladı. Gazzeliler şimdi açlık ve sefalete mahkumlar.

Türkiye de ise durum çok komik. Yalnızca uyduruk sert laflarla İsrail'e posta koyduğunu iddia eden AKP, yardım için yaptırdığı billboard afişlerinde mavi gözlü bir çocuğu, bize Filistinli olarak yutturmaya çalışıyor. Saadet Partisi tüm gücüyle gösterileri destekledi desteklemesine de Erbakan Başbakan yardımcısıyken İsraille yapılan anlaşmalar hatırlardan kolay silinmiyor pek. CHP bulanık akıyla sırf AKP'ye muhalefet olsun diye bir şeyler geveledi.

Kendini milliyetçi havaya kaptırarak, yine havanda su döven Türkiye solu ise; yanibaşımızda gerçekleşen bu rezilliğe karşı, her zamanki gibi yalnızca "muhalefet"le yetindi. Lanetlerle, kınamalarla, dualarla, konsolosluk önünde yatıp kalkmalarla, yardım için düzenlenen çaylarda göbek atmalarla hiç bir şey düzelmüyor. Yunanistan eylemlerindeki enternasyonalist havayı, İsraili muhaliflere karşı pek göremedik mesela. Hatta onu bırakın, İsrail içindeki Arapların grevi bile pek ses getirmede. Türk solu çoğunlukla onları görmezden geldi. Buradaki Yahudi karşıtı ırkçılığa ise göz yumdu bile sayılır...

Sokağa çıkma yasağı ilan edilsin!

Son günlerde birçok yerde, kimlik kontrolleri yapan polislerle burun buruna gelmek mümkün. Özellikle yoksul mahallelerin girişlerinde, Taksim'de, Metro çıkışlarında, son otobüs duraklarında kısacası çalışanların ikamet ettiği, geçtiği ya da eğlendiği her yerde. Bebek'te ya da Ulus'ta pek göremezsiniz onları. Dadanacakları yerleri iyi seçerler onlar. Yetkili birileri sorsa mutlaka bir bahaneleri vardır. Aman dikkat, size kimlik sorana, siz kimlik sormaya kalkarsanız, yanlarındaki izbandutlarıyla üstünüze çullanıverirler.

Solcuların yoğunlukla gittiği kahvehanelerden, Gazi mahallesi girişine kadar her yerde aynı eziyet, aynı korku. Suçlu ya da değiliz, kimin umurunda? Eğer tipinizi, doğduğunuz yeri ya da lehçenizi beğenmezlerse sizi içeri alıp bir gece "misafir" edebilirler bakarsınız. "Misafirlik" dediğimde ne demek istediğimi anlamışsınızdır.

Bir gün karşılarına şu "Kendini bir şey sanan Rus subayın karşısına dikiliveren zavallı yurttaş" gibi dikilivereceğimizi hiç hesaba bile katmıyorlar. Dış biliyoruz oysa... Bütün bir halk olarak...